

[Ingolf Knudsen]

gelsler, der kan belyse det. Det er muligt, at mange kloge mennesker kunne komme og fortælle os, at det er rigtigt. Det har vi bedt om blev tilfældet, men det er ikke sket. Man har bedt os om at arbejde med nogle lovforslag uden at give os et rimeligt grundlag at beslutte på.

Jeg føler, at hr. Bertel Haarder i dag som repræsentant for venstre var særdeles afdæmpet, og det forstår jeg godt. Det er for øvrigt ofte, hr. Bertel Haarder er afdæmpet i skole-spørgsmål, når han taler fra denne talerstol. Det siges, at han ikke er helt så afdæmpet, når det sker ude i landet. Men hr. Bertel Haarder var afdæmpet i dag, og det var der grund til, for jeg føler, at venstre her tager et stort ansvar – ved at fralægge sig ansvaret.

Ebba Strange (SF):

Ingen skal være i tvivl om – det være også sagt som en kommentar til debatten i aftes om U 90 – at socialistisk folkeparti mener og altid har ment, at den danske folkeskole er for alle børn, og når vi siger det, så mener vi alle børn. De sorteringsmekanismer, der har henvist børn til undervisning i andre regier, har mange gange hvilet på nogle grundlag, der har været forkerte, og mange børn i Danmark har derfor ikke fået de undervisningstilbud, som de med rette havde krav på, fordi de på et eller andet tidspunkt er blevet henvist til undervisning et andet sted.

Der ligger også muligheder i folkeskoleloven for at tilrettelægge undervisning på mange forskellige måder for børn, der af den ene eller den anden grund har svært ved at følge undervisningen på den mest almindeligt tilrettelagte måde. Der findes muligheder, der gør, at mange af de børn, der hidtil er blevet undervist inden for åndssvageforsorgen, ikke bare har været ladt i stikken med at være henvist til åndssvageforsorgen, men i virkeligheden også har fået ringere undervisningstilbud end dem, de ville have kunnet få inden for den danske folkeskole. Det være sagt også som en tak til fru Mette Groes for kærlighedserklæringen og som en principbemærkning til indledning ved behandling af dette lovforslag.

Når det er sagt, så kan vi jo diskutere – det kan der føres mange spændende pædagogiske debatter om, og det vil der blive i den kommende tid ude omkring – hvordan den

danske folkeskole bedst giver nogle tilbud, som de har brug for, til de børn, der indtil særfor sorgens udlægning er blevet undervist inden for særfor sorgens regie.

Jeg synes, arbejdet i folketingets undervisningsudvalg har været præget af, at næsten al vores debat har handlet om integration af handicappede børn i det almindelige skolesystem på forskellige leder, altså større eller mindre grad af integration, integration ind i klasserne, integration i specialundervisning og den slags emner. Det har det i højere grad drejet sig om, end det har drejet sig om det, der egentlig er blevet præsenteret for os, nemlig en administrativ udlægning af særfor sorgens undervisning. Det er beklageligt, at det har udviklet sig sådan; på den anden side er der ikke noget at sige til det, for jeg er overbevist om – det er jeg bl. a. overbevist om, fordi jeg har talt med en del forældre om disse ting – at mange forældre knytter meget store forventninger til udlægningen, fordi de forventer, at udlægningen af særfor sorgens undervisning til kommunerne og amterne betyder, at nu går det hurtigere med integrationen.

Når socialistisk folkeparti på et meget sent tidspunkt under udvalgsarbejdet besluttede sig for ikke at stemme for dette lovforslag, men at undlade at stemme, så skyldes det bl. a. de seneste tal, vi har fået lagt på bordet – jeg ikke skal sige så meget mere om dem, de er blevet kommenteret – som netop handler om, at skal vi integrere meget og direkte i klasserne i den danske folkeskole, så koster det fantastisk mange penge både i form af direkte læretimer, i form af videreuddannelse af lærere, eller efteruddannelse vil jeg snarere kalde det, og i form af materialer og andre faciliteter.

Derfor havde socialistisk folkeparti ønsket, at der i betænkningen, hvis socialistisk folkeparti skulle have været en del af flertallet, var kommet til at stå nogle anbefalinger fra folketingets uddannelsesudvalg til amterne og kommunerne om at være opmærksom på, at integration skal foregå i et tempo, hvor det bliver til gavn både for de handicappede børn og for de børn, der går i folkeskolen i forvejen, og at integrationstempoet derfor skal afpasses efter de ressourcer, der er til rådighed. Det ville flertallet ikke have med ind i betænkningen; selv om hr. Bertel Haarder har sagt næsten det samme ord til andet i